

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/413/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913209635
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5913209635.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária Korytár, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporkyni: R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, XXX XX I., v konaní o zaplatenie sumy 1.324,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/159/2013-46 zo dňa 04.02.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/159/2013-46 zo dňa 04. 02. 2014 z r u š u j
e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.324,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 1.132,77 eur od 19.11.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 79,00 eur titulom súdneho poplatku za návrh na začatie konania a vo výške 645,06 eur titulom trov právneho zastúpenia, ktoré uložil odporkyni zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 26.11.2013 domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 1.324,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 1.132,77 eur od 19.11.2013 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžníčka uzatvorili dňa 27.11.2008 úverovú zmluvu č. 3811161995, ktorou sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyni dohodnutý úver vo výške 1.360,95 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia a odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky. Odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve a v ktorých je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada na poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak. Odporkyňa nedodrжала platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátila, čím porušila dohodnuté úverové podmienky. Dňa 28.12.2011 navrhovateľ vyzval odporkyňu k úhrade dlžnej sumy vo výške 1.254,25 eur. K dnešnému dňu dlh odporkyne predstavuje sumu 1.324,50 eur a pozostáva zo sumy úroku vo výške 6,55 eur, zosplatennej istiny vo výške 1.012,20 eur, pokuty - ušlého úroku vo výške 114,02 eur, úroku sankčného z omeškania vo výške 190,88 eur a do počtu k žalobe vo výške 0,85 eur. Túto sumu odporkyňa navrhovateľovi doposiaľ neuhradila. Vyčíslenie žalovanej sumy je uvedené v splátkovom kalendári.

Okresný súd poukázal na ust. § 497, § 502 ods. 1 a 3 vety druhej Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného ku dňu 29.11.2011, ako aj ust. § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 04.12.2008, ust. § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, 5 a 9, § 53b ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 3 ods. 1 Nariadenia

vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu 29.11.2011 a ust. § 3a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a konštatoval, že v konaní bola preukázaná existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi konania na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 04.12.2008, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru navrhovateľom odporkyňi vo výške 1.360,95 eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť navrhovateľovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,24 eur, počet splátok 84, v lehote splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru s tým, že zmluvné strany dojednali ročnú úrokovú sadzbu vo výške 19,81 %, RPMN vo výške 22,40 % a priemernú hodnotu RPMN 23,98 %. Taktiež odporkyňa podpisom na úverovej zmluve potvrdila, že bola oboznámená s úverovými zmluvnými podmienkami navrhovateľa a že týmto prejavila súhlas byť nimi viazaná. Tieto úverové podmienky podrobne upravili tiež otázku ukončenia úverovej zmluvy resp. sankcií pre prípad porušenia zmluvných ustanovení. V zmysle Hlavy 6 § 3 písm. a/ úverových podmienok je povinnosťou klienta celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V takom prípade je povinnosťou klienta tiež uhradiť súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého zisku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Navrhovateľ listom zo dňa 29.11.2011 vyzval odporkyňu k splateniu celého úveru vo výške 1.254,25 eur v dôsledku jej omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Ku dňu podania návrhu pohľadávka navrhovateľa voči odporkyňi predstavuje sumu 1.324,50 eur, ktorá suma pozostáva zo zosplatennej istiny vo výške 1.012,20 eur, z úroku vo výške 6,55 eur, zo zmluvnej pokuty - ušlého úroku vo výške 114,02 eur, z úroku sankčného z omeškania vo výške 190,88 eur, ktorý bol dopočítaný k žalobe vo výške 0,85 eur. Výpočet uplatňovanej sumy vyplynul zo splátkového kalendára, ktorý navrhovateľ súdu predložil, kde je uvedený prehľad predpísaných splátok a tiež jednotlivých uhradených splátok odporkyňou, ako aj spôsob ich započítania. Zosplatená istina predstavuje zvyšnú časť poskytnutého úveru, t. j. dlžnú sumu úveru bez úrokov a poplatkov, ktorú by mala odporkyňa uhradiť v prípade riadneho platenia úveru a nárok na ňu vyplýva z ustanovenia Hlavy 6 § 6 úverových podmienok. Úrok sankčný z omeškania je úrok v zákonnej úrovej sadzbe s poukazom na ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý bol vyčíslený ku dňu podania žaloby, t. j. ku dňu 18.11.2013, počnúc dňom nasledujúcim je uplatňovaný v neohraničenom rozsahu, t. j. až do zaplatenia, pričom jeho výška je nezmenená, je uplatnený zo zosplatennej istiny úveru a zmluvnej pokuty - ušlého úroku. Nárok na zmluvnú pokutu - ušlý úrok vyplýva z ustanovenia úverových zmluvných podmienok Hlava 6.

Prvostupňový súd predbežne posúdil platnosť zmluvy o úvere, konkrétne, či sú prítomné podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, pričom neboli zistené žiadne obsahové nedostatky v tomto smere. Predbežne sa tiež zaoberal, či pohľadávka navrhovateľa uplatňovaná v tomto konaní voči odporkyňi nie je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou je spotrebiteľskou zmluvou, keďže uvedená spoločnosť pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti na rozdiel od odporkyne, pričom dospel k záveru, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje žiadne dojednanie, ktoré by spôsobovalo nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené návrhu vyhovel v celom rozsahu, nakoľko ho považoval za dôvodný čo do základu aj výšky. Zároveň konštatoval, že nebolo zistené prevýšenie sankcií za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov v zmysle § 3a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ust. § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie svojho práva voči odporkyňi, ktorá vo veci úspech nemala. Navrhovateľ uplatnil náhradu trov konania titulom súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 79,00 eur a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 645,06 eur, ktorá suma pozostáva z odmeny advokáta za 4 úkony právnej služby po 61,41 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - žaloba zo dňa 18.11.2013, písomné podanie na súd - špecifikácia žalovaného nároku zo dňa 03.02.2014 a napokon účasť na pojednávaní dňa 04.02.2013) + 2x režijný paušál po 7,81 eur + 2x režijný paušál po 8,04 eur, spolu odmena advokáta + režijný paušál vo výške 277,34 eur, zároveň boli uplatnené cestovné výdavky cestou na pojednávanie na tunajší súd dňa 04.02.2014 z Trnavy do Ružomberka a späť osobným motorovým vozidlom Ford Focus ev. č. TT 604ES vo výške 126,22 eur = 440 km x 0,183 + 440 km x 6,6 l/100 km x 1,574 eur/l a napokon bola uplatnená náhrada za stratu času za 10 polhodín po 13,40 eur stráveného cestou na pojednávanie na súdu dňa 04.02.2014 z Trnavy a späť = 134 eur. Taktiež

navrhovateľ uplatnil DPH. Súd vo vyčíslení náhrady trov konania nezistil žiadne nedostatky, a preto ich priznal navrhovateľovi v uplatnenej výške 645,06 eur titulom trov právneho zastúpenia a 79 eur titulom súdneho poplatku za návrh na začatie konania. Súd pri rozhodovaní v tejto otázke vychádzal tiež z príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a to najmä z ustanovenia § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia vecí okresnému súdu na ďalšie konanie.

Uviedla, že jej nebolo umožnené dostaviť sa na pojednávanie v prejednávanej veci, keďže bola služobne v zahraničí a nesúhlasila s tým, aby súd pojednával v jej neprítomnosti. Následne dňa 04.02.2014 okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorý vychádzal z nesprávnych skutkových záverov. Súd vo svojom rozhodnutí uvádza, že celkový dlh odporkyne voči navrhovateľovi bol 1.360,95 eur a ňou zaplatené splátky predstavovali len sumu 816,48 eur. Žaloba však znela na sumu 1.324,50 eur. Z uvedeného vyplýva, že splácanie dlhu odporkyňou v období mesiacov 9/2009 až 9/2011 akoby vôbec nebolo započítané. Navrhovateľ zrejme pozabudol započítať pripísané splátky vo výške ako ich uhradila odporkyňa. Súd prvého stupňa sa stotožnil iba s odôvodnením navrhovateľa a tak aj vyhlásil rozsudok. Takto zistený skutkový stav však neobstojí, pretože sú tu ďalšie dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1, 2 písm. b) O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) podľa § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku okresného súdu v napadnutom rozsahu a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že prvostupňový súd vec nesprávne posúdil po právnej stránke.

Nepochybne zmluva medzi účastníkmi, z ktorej navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou, je spotrebiteľskou zmluvou. Je nesporné, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania (viď výpis z obchodného registra na spoločnosť žalobcu a vymedzený predmet činnosti) a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, ďalej aj „OZ“). Samozrejme režim tejto úverovej zmluvy spadá aj pod úpravu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

Prvostupňový súd však opomenul, že v prejednávanej veci sa jedná o štandardný spotrebiteľský vzťah, v rámci ktorého neboli zmluvné ustanovenia individuálne dojednané. Základným znakom spotrebiteľských zmlúv, nadväzne i ochrany spotrebiteľa (garantovanej tak vnútroštátnym právom ako i právom Európskej únie) je, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To znamená, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Neprijateľné podmienky sú v ust. § 53 ods. 4 OZ vymedzené len príkladmo, čo znamená, že sa nejedná o výpočet taxatívny a ako neprijateľnú podmienku možno vyhodnotiť i iné zmluvné dojednania. Odvolací súd zdôrazňuje, že neprijateľnou podmienkou môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale i spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Inými slovami, neprijateľnými sú i tie zmluvné podmienky, ktoré sú bezprostredným dôsledkom nekalej praktiky dodávateľa pri uzatváraní zmluvného vzťahu so spotrebiteľom. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). O takúto situáciu sa jedná i v prejednávanej veci.

Text uvedený v úverovej zmluve a v úverových zmluvných podmienkach, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nieto ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúceho na neho ako spotrebiteľa. Navrhovateľovi (dodávateľovi) nič nebránilo formulárovú zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť

oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy. Takú zásadnú a dôležitú informáciu, akou je odkaz na úverové zmluvné podmienky, (v ktorých sú prakticky upravené všetky povinnosti spotrebiteľa), mali byť minimálne uvedené zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozorňovali na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy v celom jej rozsahu. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vzťahy medzi účastníkmi na základe úverovej zmluvy zo dňa 04.12.2008 vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do svojho právneho poriadku smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa (novelou Občianskeho zákonníka č. 150/2004 Z. z.. účinnou od 01.04.2004). K základným princípom spotrebiteľských zmlúv v zmysle práva Európskej únie a judikatúry Súdneho dvora EÚ patrí ten, že nesmú obsahovať podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti týchto podmienok. Zároveň je povinnosťou vnútroštátneho súdu chrániť spotrebiteľov ex offa pred nekalými súdnymi podmienkami (článok 3 ods. 1, 2 Smernice a bod 1 písm. e) prílohy Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Súčasne prvostupňový súd neprihliadol pri svojom rozhodovaní na znenie ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Z činnosti odvolacieho súdu je známa skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 13C/69/2011-43 zo dňa 10.01.2012 bola určená aj neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v totožnej spotrebiteľskej zmluve, ktorú uzavrel ako veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. a dlžník R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. X. R. XXX/XX, XXX XX . Y.. Takýto jeho postup zodpovedal ust. § 153 ods. 4 O. s. p. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi uvedenými účastníkmi sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť určil prvostupňový súd (úverová zmluva č. 3901016548) uzatvorená dňa 14.01.2009. Predmetné rozhodnutie bolo preskúmané na základe odvolania spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v odvolacom konaní Krajským súdom v Žiline, ktorý svojím rozsudkom sp. zn. 6Co/176/2013 zo dňa 20.06.2013 uvedené rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil. Z rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu je pritom známa aj skutočnosť, že sa nejedná o ojedinelé súdne rozhodnutie tohto druhu, no napriek tomu navrhovateľ ako dodávateľ doposiaľ používa podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, a to v rozpore s ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka. V dôsledku toho záver prvostupňového súdu, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje žiadne dojednanie, ktoré by spôsobovalo nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nemôže byť správny.

Odvolací súd poukazuje na ust. § 153 ods. 3 O. s. p., z ktorého vyplýva, že súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná. Ďalší postup rozhodovania vecí súdom v spotrebiteľských sporoch vyplýva tiež z ust. § 153 ods. 4 O. s. p., na ktoré následne nadväzuje ust. § 53a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd pri rozhodovaní v prejednávanej veci neaplikoval ust. § 53a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 153 ods. 3 a 4 O. s. p., hoci okrem už vyššie uvedeného súdneho rozhodnutia existuje rozsiahla rozhodovacia činnosť súdov Slovenskej republiky, ktorá vyslovila neprijateľnosť viacerých zmluvných podmienok navrhovateľa v zmluvách s totožným obsahom a z tejto stránky zmluvy o úvere uzavretú medzi účastníkmi vôbec neposudzoval. V tomto smere je potom potrebné aj opätovne posúdiť nárok navrhovateľa uplatnený žalobou z predmetnej úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 04.12.2008, a to aj s poukazom na tvrdenia odporkyne uvedené v jej opravnom prostriedku, ktorým spochybňuje výšku nároku navrhovateľa uplatneného žalobou s poukazom na platby, ktoré v prospech navrhovateľa už uhradila.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej i v závislom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd vytýči vo veci pojednávanie a bude skúmať zmluvu o úvere uzavretú medzi účastníkmi aj s poukazom na znenie ust. § 53a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. Prihliadne pritom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 13C/69/2011-43 zo dňa 10.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/176/2013 zo dňa 20.06.2013. Pokiaľ v ďalšom konaní zistí, že niektorá zmluvná podmienka je pre odporkyňu ako spotrebiteľa neprijateľná, dá navrhovateľovi možnosť, aby sa k tejto otázke vyjadril a predniesol k tomu svoje argumenty. Zároveň bude potrebné skúmať, či vôbec došlo k navrhovateľom tvrdenému zosplatneniu úveru. Až následne bude môcť okresný súd rozhodnúť vo veci samej.

V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.